

Jord er i Viborg Amt. Paa Viborg Mark er der udstykket en Gaard med nogle magre, tørre Jorder, hvor der ikke findes nogen som helst Eng. En Ejendomshandler havde købt den til en saadan Pris, at det med de faldende Konjunkturer saa ud til, at han skulde sætte Penge til paa den. Men saa kom denne Lov, hvorefter det blev lettere at oprette Husmandsbrug, fordi der samtidig skete et Prislefald paa Bygningerne. Derved kunde de nye Landbrugere faa Raad til at give en forholdsvis stor Pris for Jorden. Og man har da købt den magre, nøgne Jord til en Pris af 700 Kr. pr. Td. Land. Det er sikkert denne magre Jord, der for faa Aar siden vilde have kostet den Pris, som det ærede Medlem Hr. Laust Nørskov talte om, de 200 Kr., og det havde sikkert ogsaa været en passende Pris. Men takket være de store Statstilskud kom Prisen op paa 700 Kr. pr. Td. Land. Og den Ejendomshandler, der havde købt Gaarden til den høje Pris, slap af med den og tjente maaske endog Penge. Det burde ikke være saaledes, at de Løve, vi vedtager, skulde drive Jordprisen i Vejret, men saaledes sker det i Øjeblikket. Samtidig med at vi giver de store Tilskud til Oprettelsen af Landbrug, burde vi naturligvis ogsaa have den Ventil, der har været drøftet saa meget, for at der kunde skaffes Jord paa rimelige Betingelser. Paa Viborg Mark er der f. Eks. store Arealer. Og der kommer stadig til Viborg Byraad Anmodning om anbefalinger til Oprettelsen af Statshuse. Men det er ganske urimelige Priser, der forlanges for den magre Jord. Det er ikke længere siden end sidste Tirsdag Aften, hvor vi i Viborg Byraad havde en Anmodning om at anbefale Salget af en Jordlod til Oprettelse af et Statshusmandshus. Udvalget havde undersøgt Sagen og anbefalede at sige nej. Prisen var ganske urimelig, 700 Kr. pr. Td. Land. Af de 8 Tdr. Land var den ene en Sandbanke, der slet ingenting var værd, og det øvrige var kun lidt værd. Byraadet nægtede derfor at anbefale det. Om der saa bliver noget Statshus, ved jeg ikke; men den Mand, der ønskede dette Areal, er jo en Mand, der ønsker et saadant Brug, og det er beklageligt, naar man skal sige nej og ikke kan anvise andre Steder, hvor den paagældende kan faa Jord til rimelig Pris. Det ærede Medlem Hr. Pürschel advarede

ogsaa mod at oprette for mange Husmandsbrug, idet han frygtede for, at vi saa skulde komme til at mangle Korn og blive for meget afhængige af Udlandet. Jeg vil gerne sige, at Forholdet er sikkert saaledes — og al Statistik viser det da ogsaa —, at jo flere smaa Landbrug vi faar oprettet, desto bedre bliver den danske Jord udnyttet, og Opgaven maa jo dog være at faa den udnyttet i saa høj Grad som muligt. Det er jo nu en Gang saaledes, at de store Brug ikke faar deres Jord udnyttet nær saa godt som de smaa, derfor skal vi ogsaa efter min Mening fortsætte denne Udvikling saa stærkt som muligt.

Det glædede mig derimod, at det ærede Medlem Hr. Pürschel ligesom enkelte andre ærede Medlemmer, Hr. Johannes Lou og Hr. Korsgaard, ønskede, at der skulde foretages noget for at komme Industrien til Hjælp. Selv om det konservative Folkepartis Ordfører (Pitzner) kysser Riset, som der blev sagt, og selv om det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at de Taler, der blev holdt om Industrien, er Fantasi, har jeg da ogsaa den Opfattelse, at den Del af det konservative Folkeparti, som kræver, at der skal gøres noget for Industrien, vil gaa af med Sejren inden ret lang Tid. Det kan nemlig ikke blive ved at gaa, som det gaar nu. Jeg forstaar udmærket godt, at de Folk, der har deres Støtter omkring i Byerne, herinde maa tale om, at der skal foretages noget for Industrien, thi det er saavist ikke blide Ord, der lyder om deres Passivitet omkring i Byerne. Det er i alt Fald ikke blide Ord, der lyder i Viborg, fra Industriens Mænd dér, om Regeringens Passivitet i dette Spørgsmaal. Derfor kunde det godt være, at den Tid alligevel er nærmere, end man tænker, da Statsministeren atter vil komme til at udbrøde: Ve den Regering, der gør sig afhængig af Højre! Det er muligt, at det ikke varer saa længe, thi de Konservative vil ikke kunne blive ved at støtte Regeringen, hvis den ikke foretager mere til Opbøjning af Industrien, end den har foretaget sig hidtil. Der er talt særlig af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, men i øvrigt ogsaa af andre om, at det at yde Industrien Støtte betyder, at Landbruget skal betale til den. Men om man ophævede Tolden paa de forskellige Raastoffer, da vilde det i hvert Fald ikke betyde, at de andre Erhverv